

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru stabilirea unor măsuri referitoare la administrarea companiilor/societăților naționale, a societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru stabilirea unor măsuri referitoare la administrarea companiilor/societăților naționale, a societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.18 din 08.02.2001,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență vizează clarificarea situației juridice a administratorilor societăților/companiilor naționale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar.

Această clarificare legislativă se impune deoarece, prin abrogarea actelor normative speciale care reglementau acest domeniu, respectiv Legea nr.66/1993 privind contractul de management și

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.49/1999 privind administrarea companiilor/societăților naționale, a societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și a regiilor autonome, s-au înlăturat temeiurile contractelor de management și, respectiv, de administrare aflate în executare. De altfel, acest aspect a fost semnalat și de către Consiliul Legislativ cu ocazia prezentării în Parlament a raportului său de activitate.

Întrucât această situație a generat și generează numeroase disfuncționalități asupra actului decizional la nivelul respectivelor agenți economici, intervenția Guvernului pe calea procedurii prevăzute de art.114 alin.(4) din Constituție este pe deplin justificată.

2. Având în vedere că abordarea propusă vizează o tratare secvențială, cantonată numai la sfera societăților comerciale cu capital majoritar de stat, sugerăm inițiatorului să reflecteze dacă nu ar fi indicată și reglementarea regimului juridic aplicabil administratorilor regiilor autonome. În acest context, semnalăm că prevederile Legii 15/1990 care reglementau această materie, respectiv art.12 - 14, au fost abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.49/1999. Întrucât abrogarea ulterioară a actului abrogator nu poate avea ca efect reactivarea normelor anterioare, apreciem că s-ar impune reglementarea într-o manieră corespunzătoare și a respectivei materii.

3. Soluția propusă la art.2 referitoare la **prelungirea mandatului administratorilor după încetarea contractului respectiv**, până la data numirii noului consiliu de administrație este, din punct de vedere al logicii juridice, în contrasens cu ipoteza încetării de drept a contractelor de administrare și, respectiv, de management propusă la art.1 alin.(2).

Având în vedere că temeiul mandatului este dat chiar de către contractul desființat, este evident că, o dată cu încetarea acestuia, încetează și mandatul respectiv. În aceste condiții, prelungirea mandatului prin lege ar echivala, în realitate, cu impunerea unei conduite obligatorii, care ar altera principiul consensualismului avut în vedere la data încheierii contractelor respective.

Față de cele de mai sus, sugerăm stabilirea ca dată a încetării contractelor de management și, respectiv, de administrare, data numirii consiliului de administrație. Pentru a contracara o eventuală prelungire

nejustificată a procedurilor de numire a noilor consilii administrație, propunem utilizarea unei formulări de genul:

"Contractele de administrare încheiate în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.49/1999 privind administrarea companiilor/societăților naționale, a societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și a regiilor autonome și contractele de management încheiate în temeiul Legii nr.66/1993 privind contractul de management, încetează la data numirii noului consiliu de administrație, dar nu mai târziu de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență."

Termenul de 45 de zile, are în vedere acoperirea tuturor termenelor necesare legate de aplicarea procedurilor necesare pentru convocarea legală a adunărilor generale, inclusiv o marjă de siguranță.

În același timp, pentru a realiza conexiunea logică cu soluția propusă mai sus, sugerăm următoarea reformulare a actualului art.2:

"Art.2.- (1) De la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și până la data încetării contractelor de administrare sau, după caz, a celor de management, potrivit prevederilor art.1 alin.(2), administratorii și, respectiv, managerii nu mai pot întreprinde decât acte curente de administrare care vizează conservarea patrimoniului societății.

(2) În cazul depășirii mandatului prevăzut la alin.(1), administratorii și, respectiv, managerii vor răspunde pentru daunele cauzate societății."

4. Norma propusă la art.3, cu privire la obligația convocării adunărilor generale în termen de 5 zile de la intrarea în vigoare a respectivei ordonanțe de urgență, este discutabilă deoarece, termenul fiind foarte scurt, este puțin probabil ca toate cele aproximativ 1100 de societăți comerciale aflate în această ipostază să poată realiza procedurile de convocare prevăzute de Legea nr.31/1990 (publicarea convocării în ziare de răspândire și în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a). De aceea, sugerăm prelungirea respectivului termen și, eventual, exceptarea de la obligația publicării convocării în Monitorul Oficial.

5. Din punct de vedere al redactării și al normelor de tehnică legislativă, semnalăm următoarele:

a) Având în vedere că cifrele care indică alineatele din cadrul articolelor legii fundamentale sunt încadrate între paranteze, urmează ca

la formula introductivă să se mențină același sistem de marcare, astfel încât cifra 4 care reprezintă alineatul art.114 să fie încadrată între paranteze “(4)”.

b) La art.1 alin.(2), ținând seama de normele de tehnică legislativă, este necesară înlocuirea abrevierii “O.U.G.” prin “Ordonanța de urgență”.

c) La art.5, propunem să se elimine cuvântul “legală” din cuprinsul sintagmei “dispoziție legală contrară”, deoarece nu se înscrie în formularea consacrată pentru aceste situații.

p.PRESEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 113/12.02.2001